

Natália Korineková

Dúfat' a modlit' sa

S klenotmi všade vokol
začal život
chlapca.
Kresťana.
Neskôr nazývaného apoštol.

V časoch, keď by iní uháňali ulicami,
tento chlapec modlil sa,
napodobňoval čnosti a dúfal,
že raz
bude svätý.

Veľa času strávil nad knihami,
trpel
postil sa
nespal ani.

No vždy dúfal.
Jeho viera - držala ho nad vodou.
Po čase,
zastihla ho krutá správa.
Jeho brat zomrel.
Bez potomkov.

Pokračovanie rodu ostalo na ňom.
Lenže on,
svoj život zasvätil Bohu.
Už nebolo cesty späť
a tak urobil to, čo vždy chcel.
Modlil sa.
Boh ho vypočul. A Jozef?
Ochorel.

Život mu visel na vlásku.
Nebolo nádeje.
Otec zarmútený nechal ho,
on uzdravil sa,
pre Božiu lásku.

Keď sa stal kňazom,
plnil svoju prácu svedomito.
Na kráľovskom dvore z neho chceli biskupa,
ale on zas počul volanie.
Odišiel do Ríma za kardinálom.

Ocitol sa zas medzi klenotmi.
S chlapcom ako on.
Mohol mať všetko, čo chcel,
no i tu žil prísny životom.

Pomáhal chudobným a väzneným,
liečil chorých.
a popri tom všímal si deti,
hrali sa, naháňali po meste.

Čo z takých detí vyrastie ?,
pomyslel si.

Za vzdelanie ľudí veľa utrúcali,
dostal nápad.
Postaví školu.
Školu pre chudobných i bohatých.
Bez rozdielu.

Neskôr v škole sedeli stovky detí.
Všetky sa usilovne vzdelávali.
Ľudia mu prichádzali na pomoc,
škôl pribúdalo,
rozšírili sa za hranice.
Ale problémy aj tak nastali.

Rehoľu nechceli uznať,
Ľudia ?
Otočili sa mu chrbtom.
Jozefa trápili pokušenia.
Odvážne niesol svoj kríž
a obrátil sa za Bohom.

Ten, ako vždy,
dal mu nádej,
svetlo,
že jeho dielo schvália.
Bude úspešný.
A tak sa aj stalo.

Jozef odišiel do večnosti
s menom Ježiš na perách.
Stačí dúfať.
Modliť sa.
A Boh splní všetko, čo je v našich predstavách.